

tiam aut socordiam haeret in sententiarum structura singulisve verbis. Interim teritur tempus; perit, ut aiunt, oleum et opera: nam in aenigmatis sensu cassis Oedipus ipse frustra divinando laboret. Ceterum apprime idoneus est liber, qui in scholis legatur; cui usui adhibitum eum scimus, primum in academia Calcuttensi, deinde per complures annos in Hayleyburiensi; idoneus, inquam, non tam propter perspicuitatem, quae fortasse maior est in carminibus epicis, quam propter stili in diversis partibus varietatem. Haud sane miror, virum acutissimum et abstrusissima quaeque, tum in linguis, tum in disciplinis, tractare assuetum, HENRICUM THOMAM COLEBROOKE, dum totum perspicuitatis nomine commendat in observationibus editioni Sriramapurensi praemissis, pag. XII, ad pauca quaedam animum non advertisse, quae vel satis perito litterarum Sanscritarum, nedum tironi, aliquantum negotii facessere possint. Re vera, facilis plerumque intellectu est narratio, oratione soluta explicata, crebris personarum sermonibus intertextis; faciles quoque sunt ab antiquis poetis gnomiceis epicisque petitae sententiae, nativam et candidam simplicitatem cum concinnitate ingeniosissima coniunctam prae se ferentes. At plane diversam indolem deprehendas in versibus, quos Hitôpadêsaë auctor, vel compositor potius, libro suo inseruit e fabulis scenicis, e Bhartriharis Centuriis, omnino e senioris aevi poetis. Hi nimirum, ingenii lusibus et argutiis nimium quantum luxuriantes, splendent tum arte metrica operose elaborata,